

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FİYATI : 30 TL.

PAZAR GÜNLERİ ÇIKAR

SAYI: 553

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

DOĞRAMACI "ARTIK HER İSTEYEN ÜNİVERSİTE SEÇME SINAVINA GİREBİLECEK" DERKEN ÜNİVERSİTELERİ DE PARALIYAPTI

ÜNİVERSİTE

KÜÜT!

TARAMA:
ZAGOR-I

BEN SANA
"KAPININ AÇIK
OLDUĞUNA BAKMA
VARDIR BİR NUMARASI"
DEMEDİM Mİ?..

TURGAY KÖÇÖK (Sivaslı-Uşak)

Bir çizirin, karikatürünün yayınlanması mutlaka güzel bir olaydır. Çizir için sevindiricidir. Ama daha güzel olan, insanın karikatürle uğraşması, emek vermesi, çizerek dünyalar hayal edebilmesidir. Karikatür mutlaka basılsın diye çizilir. Ama, çizilirken "Basılsın" amacı bazen unutulur. Çizgici, kalem kağıtla boğuşurken heyecanlanır, mutlanır, bazen çizgiyi kesip türkü söyleyeceği bile tutar. Çünkü insanın "İnsanlığa" en yaklaştığı zaman parçasının adına "Sanat" diyoruz. Çizdiklerimiz eksik ve aksak bile olsa, kalemin ucuyla o zaman parçasını devamlı aradığımız için bizler sevinçli kılabiliriz. Bizler derken, o çizgiyi ve espriyi püfleyen gözlerin sahiplerini de kast ediyorum. Çünkü kim çizerse çizsin, güzel bir karikatüre bakarken aynı sevinci duyuyorum. Bana insan olduğum gerçeğini söyleyen her yazıyı, çiziyi, müziği ve görüntüyü yapıcısı ile paylaşıyorum. Adım, soyadım doğum yerim ve tarhim ortadan kalkıyor aanki..Yüzyıllar önce Şekspir'i seyredip Karacaoğlu'nı dinlemiş ve doğmamış bir ozanın yüzyıllar sonra yazacağı dizelere şimden sevinen çok bin yaşında biri oluyorum.

Söz, karikatürlerinizin yayınlanmaması şikayetinizden başladı. Ama, hem söz hem kendi mizi dağıttık..Toparlanıp şöyle deyelim. Karikatürlerimi ben de hep yayınlansın diye çizdim. Ama çizirken yayınlanmanın ötesinde de başka sevinçler olduğunu öğrendim. Çizgiyle uğraşmanın önemini ve en azından iyi bir karikatür okuru olmanın sevincini öğrendim.

Söz dolandırmadan söyleyelim. Tuti karikatürçü olamadınız..Mizaha ve çizgiye verdiğiniz bunca emek boşa gider mi sanıyorsunuz? Sonunda ele geçecek somut bir meslek ya da çıkar olmadığı halde bunca okulları neden okuyoruz? Ve Fener'e santrafor olamayacağımızı bildiğiniz halde niye keyifle top oynuyorsunuz?

NUSRET DEMİR (Boğaziçi-Silivri)

Kompozisyonu kurarken çok düşünmeli ve değişik tasarımlar yapmalısınız. Örneğin evin penceresinden görünen televizyonu köy evi, espriyi tam olarak algılayabilmemiz için çok önemlidir. Oysa sizin kompozisyonunuz içinde kaynaşmış..Ayrıca çizilemeye alıştırılmadan da yapmalısınız.

LEVENT ELPEN (Bursa)

Ustaca çizibilmemize rağmen kompozisyonu düşünmüyorsunuz. Önce adamı çizip boş kalan yerlere ezik çiçek ve ağaçları yerleştirmişsiniz. Oysa adamın hareketi kadar, ortasından kırılmış koca bir ağacın hareketi ve kapladığı yer de aynı değeri taşımalıydı..Üstelik çizdiğiniz kişi o kelebeği de sağlam bırakmaz. Aynı içerikli taşıdığı halde, iki değişik anlatımı yanyana görebilmemiz açısından Cumhuriyet Gazetesi ile karikatürünüzü birlikte yayınlıyorum.

Ağaç Bayramı kutlandı

AYHAN KIRAZ (Zonguldak)

İnsanoğlu, kötü anılardan kaçma eğilimindedir. Acı bir olayı hatırlamak istemez. "Geçmişe mazi, yenmişe kuzu" gibisinden sözler bile icat eder. Ama sanatçı denilen bazı kişiler unutmak ve unutturulmak istenen bu olayları "Sevimsiz" olmayı göze alıp vicdan azabı gibi hatırlatırlar. Karikatürünüzü sadece bu işlevi için yayınlamıyorum. Çok güzel olduğu için de yayınlıyorum.

CAFER SÖLĞÜN (Metris Tutukuevi)

Çizginiz gelişiyor. Gereksindığınız karikatür malzemelerini gönderiyorum. Bugüne kadar gönderdiğimiz malzemeleri, sizlere ulaştıran tüm komutan, yönetici ve görevlilere teşekkür ederim.

GIRAY HALICIOĞLU (Mecidiyeköy)

Simdilik fırçayla çizmekten vazgeçtin. Gelişigüzel incele kalınlı çizilmiş konturlar ortalığı karıştırdığı gibi çizginizi de çok acemi işi gösteriyor. Örneğin, ilk resimdeki adamın eli, telefon ve kordon birbirine girmiş. Oysa tüm espri telefonda. Bize ait olan, sokaklara zar zor konmuş telefon kulübelarını kırıp döküyoruz. Hatta içine bile ediyoruz. Kısaca o telefonu kullanılmaz hale getiriyoruz. Bu durumu anımsattığı için karikatürünüzü yayınlıyorum. Bundan sonra çizerken, önce kursunkalemle düşünün, taşına deseninizi çizin. Tarama ucu, (Ya da koyu renk mürekkeple dolmakalemle) çinleyin.

YUSUF ERCİNS (Sivas)

Ne yalan söyleyeyim, güzel çizgilerinizi özlemişim doğrusu..Ah bir de espriler daha can alıcı olabilsaydı..Sergi açma girişimimize çok sevindim. Yalnız tasarımlarınız gibi 100 karikatürü birden sergiye koymayın. Seyirci bir adre sonra yorulur ve ilgisini kaybeder. Arkadaşlarınızla oturup 30-40 karikatür seçin. Sergi karikatürü biraz basılı karikatürden biraz büyük ve değişik sunulmalıdır. Bazı karikatürleri renkli boyayın. Renkler az çeşitli ve hafif olmalı, çizimleri yok etmemelidir.

DUYURU

● Mustafa Yıldız, İzmir Atatürk Halk Kütüphanesi'nde kitap ve kitaplık ile ilgili karikatür eergisi açtı.

● İlk kez öyküler dergimizde yayınlanan ve 1983 Abdi İpekçi Baş ve Dostluk öykü ödülünün sahibi Muzaffer Abayhan'ın "BİZ BİRBİRLİME BENZERİZ" adlı gölmece öyküleri kitabı çıktı.

Kitapçılarda bulamayanlara 250 liralık posta pulu göndererek isteme adresi: Tan Yayınları P.K. 3 Aydınlikteve-Ankara.

KANSERDEN KORKMA

1.İstanbul moda festivalinden

1.İstanbul Moda Festivali bana ne yapar demeyin...

İŞTE 1.İstanbul Festivali amblemi virüsünün 5 milyonkere büyütülerek çekilmiş fotoğrafı.

KORK

1.İstanbul Festivaline yakalanmamak için erken teşhis şarttır.

Yoksa... İstanbul Festivali hiç ummadığınız bir anda üzerinize atlar ve sizi yeyip bitirir.

HOORG! HİYARG!

Resimde görülen kadın İstanbul Festivali'ne yakalanmadan önce çok sağlıklıydı ve hayat doluydu. Ama artık onun için kurtuluş umidi yok. Karantınaya alınmış bir hücrede ölümünü bekliyor ve iki de birde yukarıdaki hareketleri yapıyor. Ne acı...

GIRGIR

GIRGIRINIZ BOL OLSUN

Yarım milyon işçi memur yapılmak isteniyor

AL İŞTE BİR İŞÇİYİ DAHA MEMUR YAPTIK...

AHH!...PARMAKLARIMI DAKTİLOYA KAPTIRDIM!..

BU KAÇINCI!

Bir elektrik direğine 8.5 milyon lira elektrik faturası geldi

Bilgisayar hataları yüzünden meydana gelen çeşitli yanlışlara dön bir yenisi daha eklenmiş ve Sağlıkçılar' da dikili duran bir elektrik direğine 8.5 milyon lira elektrik parası gelmiştir. Elektrik kurumu ilgilileri "Hata olabilir. Ancak biz önce parayı tahsil ederiz, direk bir dilekçe ile buna sonradan itiraz edebilir" demektedirler.

Elektrik direği ise "Ben ayda yıl da geceleri ya yanıyorum, ya yanmıyorum. Bunlar kaçırıyor. Ben bu parayı nasıl öderim" deyip kısa devre yapmıştır

Opera'nın bestecisini dövdüler

Komşumuz Yunanistan karışmaya başladı

GIRGIR: 3

İPSİZ OSMAN

Yazan: ORHAN ALEV
Çizen: ERGÜN GÜNDÜZ

ÖZET:

HEMŞERİMİZ İPSİZ OSMAN MEŞHUR OLUP KESTİRMEDEN KÖŞEYİ DÖNMENİN UYUDUYLA KALKTI KASABASINI BIRAKIP İSTANBULA GELDİ. AMA ARTİSTLİKTE DE FUTBOLCULUKTA DA DİKİŞ TUTTURAMADI GARİBAN SONUNDA HEMŞERİSİ HİDAYET'İN, ŞÖFÖR LÜK YAPTIĞI KÜŞKE AŞI YAMAĞI OLARAKTAN KAPAGI ATTİ DA VAZİYETİ BİRAZCIK KURTARDI... AYIPTIR ANLATMASI...

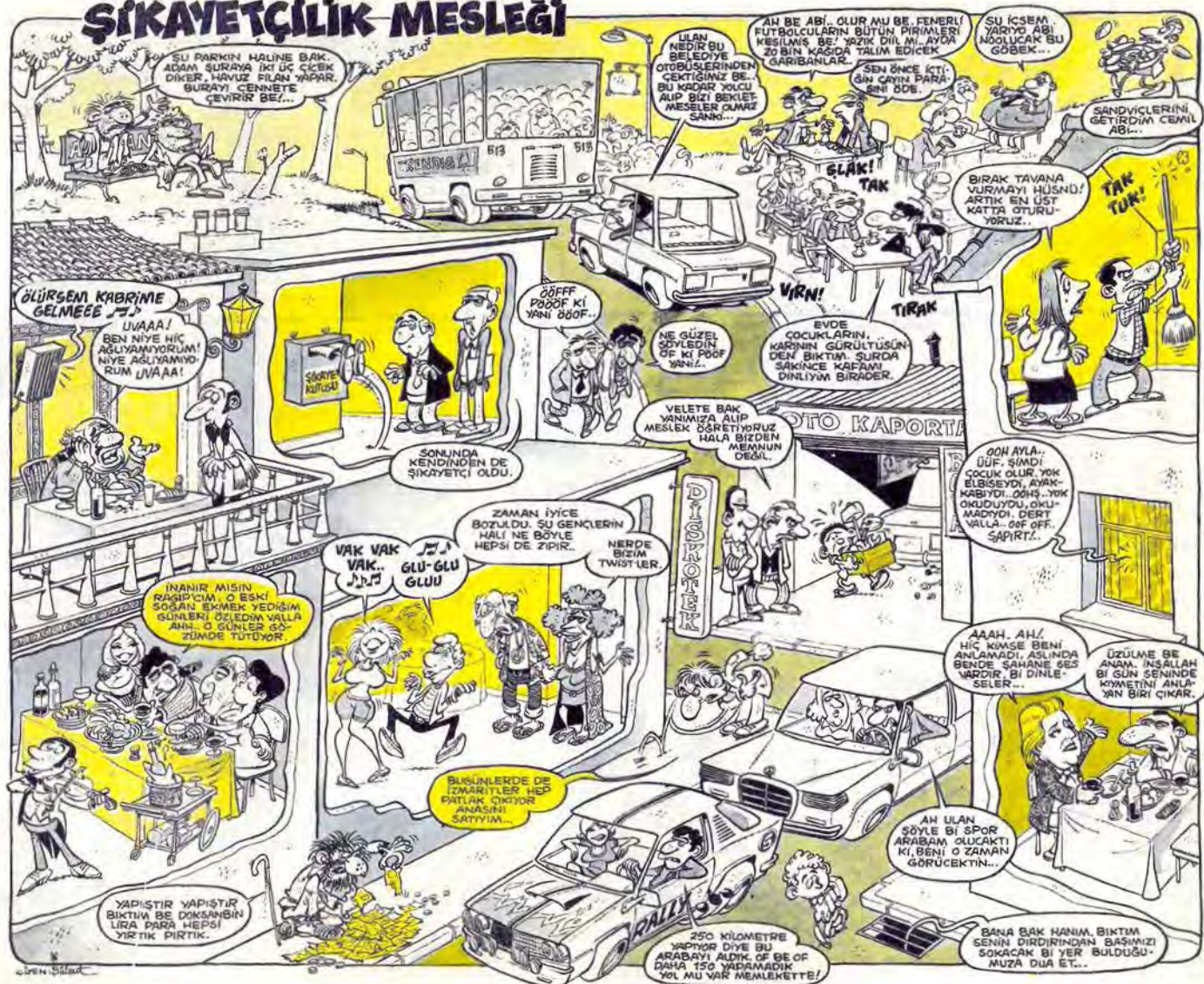

Biraz da savaşılim...

GIRGIR: 4

ŞİKAYETÇİLİK MESLEĞİ

İPSİZ OSMAN

Yazan: ORHAN ALEV
Çizen: ERGÜN GÜNDÜZ

Sarkis Paçacı

ALMANYA'DA 750.000 KİŞİ
NÜKLEER FÜZELERİ PROTESTO ETTİ

Oğlum bu kadın milletine göz açtırmıycan...

GİRGİR: 6

İPSİZ OSMAN

Yazar: ORHAN ALİYEV
Çizgi: İBRULİN GÜNDÜZ

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAN DERGİSİDİR

GIRGIR'ın İLAÇ ARAŞTIRMASI

İlaç (çektirici) nedir? **Atma** **Alınır**.
İnsan yıllar içinde yaşadığı her türlü hastalığa karşı ilaç kullanır. İlaç, hastalığın etkilerini ortadan kaldırarak hastanın iyileşmesini sağlar. İlaç, hastalığın etkilerini ortadan kaldırarak hastanın iyileşmesini sağlar. İlaç, hastalığın etkilerini ortadan kaldırarak hastanın iyileşmesini sağlar.

OKULA GEL Kİ GÖREM

Orta öğretimde dersler kızıştı...

Doğramacı eski öğrencilere af çıkardı

HADI HADI BENİ AFİTETİM...
Beni affet, ben de seni affetirim. Bu, bir tür af çıkartmasıdır. Bu, bir tür af çıkartmasıdır. Bu, bir tür af çıkartmasıdır.

BEN ŞİMDİ NAAPİYİM?

BEN ŞİMDİ NAAPİYİM?

BEN ŞİMDİ NAAPİYİM?
Ben şimdi ne yapacağımı bilmiyorum. Ben şimdi ne yapacağımı bilmiyorum. Ben şimdi ne yapacağımı bilmiyorum.

BİZ BİRBİRİMİZE BENZERİZ

Muzaffer Abayhan

Amerika'daki ilk iki yılını, ailemle birlikte, küçük bir güney kasabasında geçti. Bölge halkının hemen hepsi 1960'lerdeki geçinmekteydiler. Birkaç sigara fabrikasını saymazsak, çevrede hiçbir sanayi kuruluşu yok gibiydi. Babam bu kasabanın adını nereden duymuş ve neden burada yerleşmişti? Bu yıllardır çözemediğim bir bilmeceydi. Ama gerçek olan şu ki; bu küçük Amerikan kasabasında benimkinden başka yabancı elle yoktu. Öbür teki yitmiş bir çorap denli yalnızdım. Evet, annem babam, arkadaşlarım yanımdaydılar ama, ille de arkadaşlarımı! Türkiye'de bıraktığım arkadaşlar göçmüde tutuluyordu. Yıllık Haydar'ı bile özlemiştim.

İşte, Cerasimos'la tanışmamız o günlerde oldu. O gece, kasabanın tek barında oturmuş bira içiyordum. Bann öbür ucunda, o geceye değin kasabada hiç görmediğim birisi gözüme çarptı. Hiç Amerikalıya benzemiyordu, koyu kumral saçlı, kocaman kahverengi gözlerle. Yüksek bir taburesine oturmuş olmasına karşın, boyunun kısa olduğu belliydi. Elini kotunu sallayarak yanından oturan güzel sarışına bir şeyler anlatıyordu. Gözlerimi ayırmadan, onu izliyordum. Bir aa göz göze geldik. Ben bakışlarımı kaçırdım. Bu kez o beni göz hapsine almıştı. Biraz sonra yine bakışlarımız karşılaştı. Yavaşça yerinden kalktı, yanıma geldi.

-Affedersiniz, siz Yunan mısınız? diye sordu bozuk bir İngilizceyle.
-Hayır, dedim, Türk'üm.
Ve bozuk bir İngilizce ekledim:
-Yoksa siz Yunan mısınız?
Kocaman kahverengi gözle genç gölmseyerek,
-Evet, dedi Yunanım.
Üzölme, dedim, hiç kimse kusursuz değildir.

Şaka ettiğimi anlamıştı, güldü. Tanışlık. O bana "Cerasimos", ben de ona "Zafer" demesini öğretilinceye dek on dakika geçti. Sonra kız arkadaşına aklına geldi, -Gel, dedi, sizi tanıştırayım.
Kızın bizim kasaba yöresinden olduğu belli, soluk kesecek teni güzel, inanılmazacak denli aptal. Mavi gözlerini kocaman kocaman açmış, merakla yüzüme bakıyor. Tanışlık. Adı Linda imiş. Linda yaşamında Cerasimos'dan başka yabancı görmemiş. Benim de yabancı oluşum çok hoşuna gitti.

-Biliyor musunuz, dedi, ben yabancıları çok severim.
Cerasimos'u göstererek:
-Belli oluyor... dedim.
Gölüştük.

Sonra, Cerasimos Linda'ya coğrafya dersi vermeye başladı. Türkiye'nin Yunanistan'a komşu olduğunu söyledi. Türkiye'nin Yunanlara ne denli benzediğini anlattı. Birçok göreneklerinin aynı olduğundan söz etti. Bunları anlatırken, elini omuzuma koymuştu. Cerasimos'un bu içtenliği bana Türkiye'deki arkadaşlarımı anımsattı, ben de elimi onun omuzuna koydum. Cerasimos boyunca kızı ne denli birbirimizle benzediğimizi anlatıyor, bir yandan da eliyle yavaşça, şap şap diye omuzuna vuruyordu. Yunan munan, bu çocuğa çok kanım ısınmıştı. Ben de yavaşça, şap şap diye onun omuzuna vurmaya başladım.

Cerasimos kızı bir kez daha:

-Biz Yunanlar Türklerle çok benzeriz... dedikten sonra, bana şakacıktan bir elense çaktı.
İçtenliğinin altında kalacak değildim ya.

-Doğrudur, biz birbirimize benzeriz, diye bir elense de ben ona çektim şakacıktan.

İçkilerimizi tazeledik. Tam bira bardağını ağızma götürmüştüm ki, Cerasimos "Biz birbirimize çok benzeriz" deyip sırtıma eliyle vurunca, burnum köpüklü biranın içine daldı.

Biraz sonra ben Cerasimos'un sırtına vurup,

-Yahu gerçekten de, biz birbirimize amma da benziyoruz hat dedim.

Cerasimos boş bulunmuştu, birası üstüne döküldü. Linda'nın ağız bir kanış açıldı. Şaşkın gözlerle bir Cerasimos'a bir bana bakıyordu. Üstüne bira dökülmesine neden olduğum için Cerasimos'dan özür diledim.

-Önemli değil canım, Biz birbirimize enzeriz, demesiyle, omuzundan itmesi bir oldu.

Tabureyle yere yuvarlanırken üstüne bira döküldüğü gibi, yere düşönce de kafam barın ayak koyulan demirine şiddetle çarptım. Elimi kafama attım, kanyordum.

Cerasimos özür üstüne özür diledi. Ben "Olur böyle şeyler" gibisinden gülmüsedim. İçkilerimizi tazeledik. Linda'dan ikimiz de özür diledik.

Ben,

-Birbirimize benzeyişimizin şerefine! diye bardağımı kaldırdım.
Onlar da kaldırdılar. Cerasimos'un bardağının altına böyle bir vurdum ki, bardak

MİZAH ÖYKÜSÜ

küçük olsaydı ağızına girecekti. Aynı anda altıgüm ustla bir çelme sonuzu yere düştü. "Usta bir çelme" diyorum, çünkü yere düşmeden önce kafasını bilardo masasının köşesine vurmasını sağlamıştım.

Yardım ekip kaldırdım, özür diledim. Kafasından akan kandan, yüzü ve gömleği kıpkırmızı olmuştu. Buna karşın,

-Önemli değil canım, ne olacak! diye gülmeye çalıştı.

Sesi biraz yabancı, ılık gibi çıkıyordu. Baktım ki, ön sıradan iki dişi yerinde yok. Barda bulunan herkes bizim başımıza düştü. Cerasimos'un kız arkadaşına onlara bilgisini gösterme fırsatı bulduğu için hoşnut, bilgi bir tavırla çıkılamada bulunuyordu.

Bunlar yabancı oldukları için böyle yapıyorlar. Yabancılar arasında bu bir görenektir. Yunanistan ve Türkiye birbirine komşudur. Türkler ve Yunanlar birbirlerine benzerler. Bu da onların bir ortak görenekleridir. Anlayacağınız, el sıkışmak gibi bir şey.

Tam kız sözünü bitireceken, Cerasimos'un,

-Linda doğru söylüyor, bu bizim ortak bir göreneğimizdir, demesiyle, bira şişesini yüzüme fırlatması bir oldu.

Bumundan oluk gibi kan geldi. Yüzüne baktım, özür filan dileyceği yok. Yaptığı isten hoşnut, sırtlıyor. "Heyyyt" diye bir nara saldı. Aynı anda da, kaldırdığım tabureyi "Zink" diye Cerasimos'un kafasına geçirdim. Havası kaçmış balon gibi yavaş yavaş yere düştü, yayıldı kaldı.

Barda bulunanlara, bunun bir kavgaya olmadığını söyledim. Önce inanmadılar. Birbir dil dökerek, Linda'nın da yardımıyla, bunun bir yabancı göreneği olduğunu onları inandırdım. Polis çağımadılar. Cerasimos'u, ayıltmak için tuvalete sürüklediler. Ben de yüzümü yakanak için peşlerinden girdim.

Cerasimos ayrılmış, aynada yüzünü inceliyordu. Yüzü tanınacak durumda değildi. Aynaya baktım, ben de yüzümü tanıyamadım. Bir ara Cerasimos'la göz göze geldik. Gülmüsedim.

-İşte, dedi, asıl şimdiki birbirimize benzedik!

BARDAK

AMA GÖZLERİNİZE BAKINCA HERŞEYİ ANLADIM...

NE KADAR MERHAMETLİ GÖZLERİNİZ VAR...

BİZE YARDIM EDECEKSİNİZ DİL Mİ?

OH.. MAŞALLAH.. BİRDE ARABADA DANSÖZ OYNATMAK HA... 1500 TL DAHA YAZIYORUM...

NASI OLDU DA ŞİMDİYE KADAR SİZİ FARKETMEDİM.

SİZ ARABAYI DURDURUNCA YÜREĞİM AĞZIMA GELMİŞTİ AMA...

İMZA GÜNÜ

Mürokrasimizin baş tacı; yıllar yılı daire-sinden tüm ülkeye hizmet etmiş biricik müdür yardımcımız

KANI KIRTASIYE

yarın saat 10'dan itibaren oğlu Cevdet'in sün-net olması nedeniyle bir kutlama ve sevinç gösterisi mahiyetinde masasına gelen bütün evrakları hiç bekletmeden imzalayacağı gibi, kimseye "Bu gün git yarın gel" bile demeyecektir. Dairemize işi düşecek halkımıza önem le duyurulur.

HASBİ TEMBELELER

PAKET

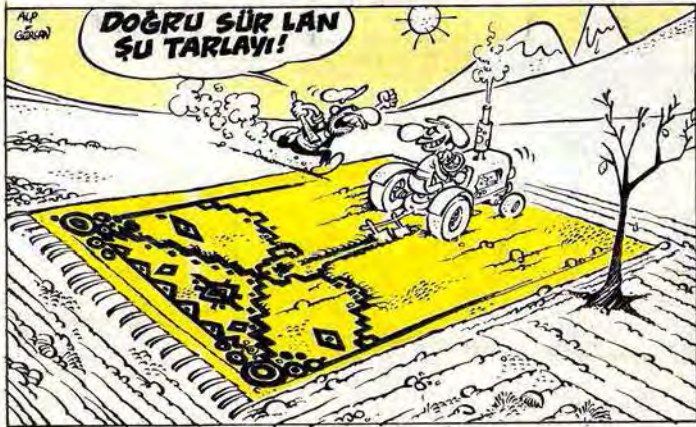
RAPOR

FIKİR

DİSİPLİN

GIRGIR:11

7 OSKORLU
8 CANNES
FESTİVALLİ
OYUNCU

ARTİS MUHLİS

BEHİÇ
VE
LİF

Muhlis Bey taha doğmadan önce bağızı yetkili merciler onun ne kadar parlak bir oyunculuk yeteneğine sahip olduğunu keşif etmişlerdi. İşte Muhlis Beyin sanat hayatının başlangıcı ve hayalettinden bağızı kesitler...

Evek! Bir yıldız doğuyordu... Fakak doğamadı seziyana alındı... Hel neyse Muhlis Bey doğar doğmaz zamanının en yetenekli çocuk yıldızı olmuştu... Doğduktan yedi dakika sonra bir film çevirdi. Filminde kör rolünde oynuyordu. Çünkü taha gösteri eğilimiydi.

Muhlis Bey gözlerisi açılır açılmaz ikinci filmini çevirtirdi. Artık kör rollerisine çıkmıyordu... Taha sanatve ağırlıklı filmler yapıya lazımdı... Beş yaşına geldiği zaman 12 tağne ödüllü filmini aldı... 3 tağne altın portokak, 5 tağne gümüş elma, 4 tağne de bakır üzüm ödüllü almıştı... 3 altın portokak sıkıp suyunu içmişti... Öteki ödülleri ise seviz amcasının oğluna hediye etmişti... Taha sonra ise esas filmlerine başladı... İlk filmisi çok acıktıydı idi...

Bu filmin çekimi sekiz yılda tamamlanabildi. Çünkü sanatier ve recisöler Muhlis Beyin oynuna dayanımıyal ve ağılmaktan miğde kanaması geçirip hastanemlik oluyolardı. Ayrıca bu filmde yüzbinlerce figüran ağılayarak komaya girmiştiydi... Bu filmin arkasından bir meğaca filmi çevirmeli idiydi... Ve çevirdi: "Korkusuz Koybey Rimgo..."

"Rimgo" filmi çok tutulmuştu idiydi.. Fakak Muhlis Bey bu filmde para alamadı. Çünkü kazayla filmi yapmıcısı vurmuştu. Çok şansadı bel.. Hay Allah...

Şimdiki bütün basın ondan bahsediyordu... Ünlü yıldızın gazetelerde boy boy fotoğrafları çıkıyordu... Hakkındaki yazıları birbirisine eklesesiniz mektup olurdu.

Hel neyse şimdiki yeni bir film çeviricekti. Acaba konu su ne olmalıydı... Hah..İşte bulduydı.. Komik film yapıcaktı. Komedi filmi.. Adını da Loröl ile Hardi koyucaktı. (Loröl ile Hardi Amerikançada Nokte ile Birgöl demektirdir..) Ve hemen paçaları sıvayıp işe başladı...

Bu Muhlis Beyin en büyük başarısı idiydi. Çünkü.. Her filmde kılıkta kılığagiren Muhlis Bey bu sefer çok zot bir şey denemiş ve iki kılı kılığna girmiştiydi. Fakak bu işin altından da beyninin aklı ile çıkıyış idi... Baravo uiam... Ne adamdı idi be... Haaeyt be... Yuh...

APOLLO AHMET

Özet: HAŞMETYA GEZEĞENİ
Apollo Ahmet ile arkadaş Mehmet Haşmetya Gezeğenin "Te-
miz Aile Çocuk Yetiştirme" girikolinde işe girebilmek için im-
tihana girecektir. Sıra ikinci yarışmaya gelmiştir.

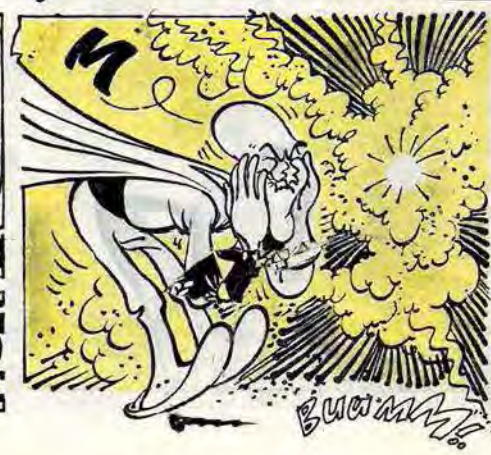
YAZAN ÇİZEN :
NURİ KURTCİBE

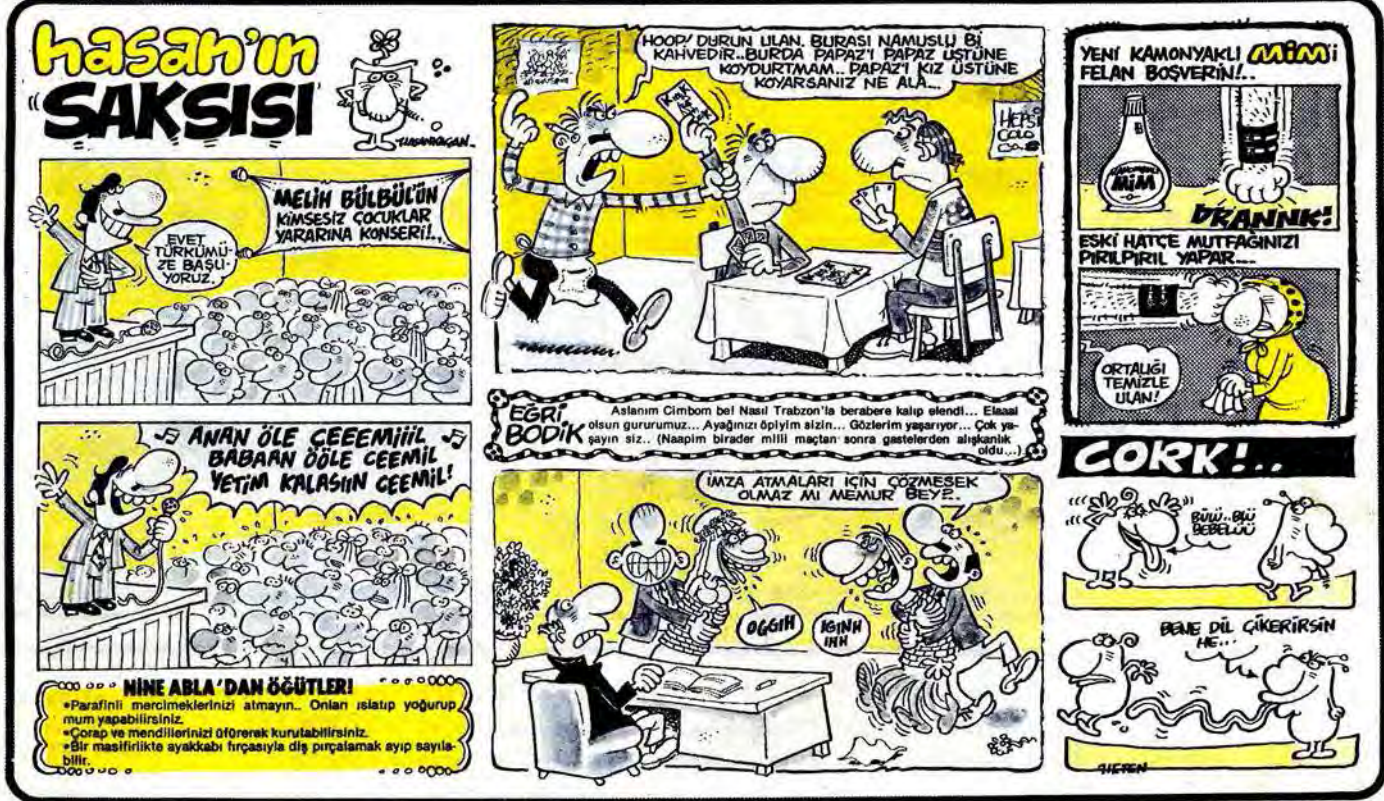

GİGİR:13

APOLLO AHMET

YAZAN ÇİZEN :
NURİ KURTCUBE

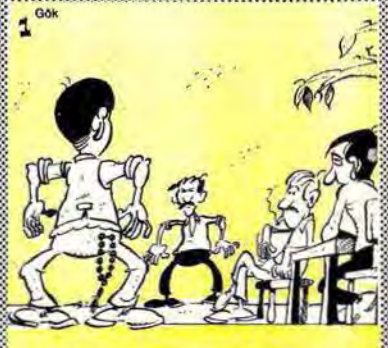
Turgay Toysöz

Veysel Ökten

Uluk Uyanık (ANKARA)

Yoksel Can (ANKARA)

GIRGIR

Yıl:11
SAYI: 553
10 NİSAN 1983 PAZAR

İLBAS İleri Basın- Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: **ÇİĞDEM SIMAVİ**
Mizah Yönetmeni: **OĞUZ ARAL** Müessese Müdürü: **KEMAL KINACI**
Sorumlu Yazışları Müdürü: **TURHAN GÜNAY** Telefon: 28 50 00

Basıldığı yer:
Veb Ofset Tesisleri
Yönetim Yeri:
Alayköşkü Caddesi
Cağaloğlu-İstanbul

UÇAK POSTASI: KIBRIS 40 TL.- ALMANYA: 2 DM.- HOLLANDA: 2 F.- FRANSA: 7 FF. İNGİLTERE: 50 P.- AMERİKA: 1.5 \$